

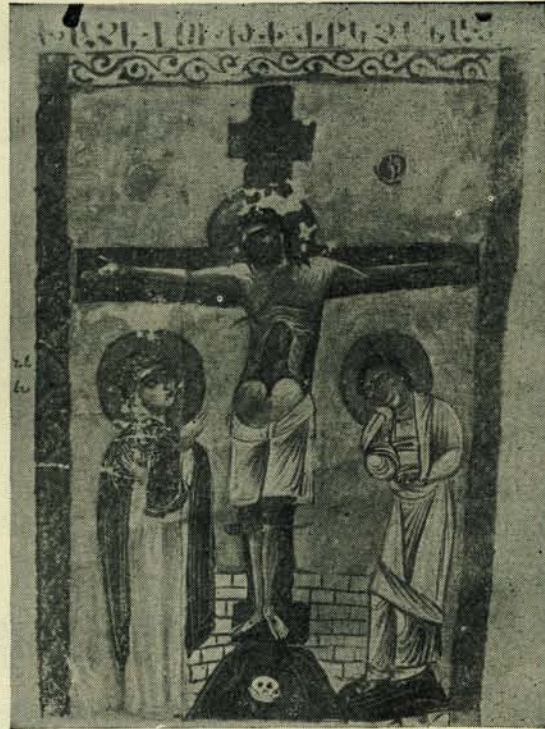
զանդական աղբեցութիւնից, եւ աւելի մօտ սասանեան եւ միջագետեան-արարական աւանդներէ», աւելացնում է, որ եթէ ձեռքի տակ ունենայինք Ն. Զուղայի թ. 36 Աւետարանը, կը տեսնէինք, որ Իզնատիոսը «բիւզանդական աղբեցութենէն ազատ չէր բոլորովին»*: Ճշմարիտ է, որ Իզնատիոսի պատկերագրութեան միայն մէկ օրինակ ենք ունեցել այն ժամանակ ձեռքի տակ, այն էլ հանդուցեալ նկարիչ Վարդգէս Սուրէնեանի ձեռքով ընդօրինակուած Մարկոս Աւետարանիչ, ստացող Բոնաւորի եւ Իւր կնոջ աղ-

նի աւետարանները, ինչպէս Հաղբատի, Թարգմանչաց* եւ միւս իշխանական ձեռագիրները: Վերարտադրում ենք այստեղ չորս տնօրինական պատկերներ, դադափար տալու Իզնատիոսի նոյն նիւթի վերաբերեալ արուեստի մասին. Պատկեր 1 Աւետումն է, որ Պ. Քիւրտեանը չէ տուել, Պատկ. 2 Ղազարի յարութիւն, Պատկ. 3 Մուտն յերուսաղէմ եւ Պատկ. 4. Սաչելութիւն: Տարաբաղդաբար հնարաւորութիւն չունինք համեմատելու վերեւ յիշած ԺԳ. դարի արեւելեան Հայաստանի ձեռագիրների մանրանկարչու-

Պատկեր 3.

զագրական-պատմական արժէքաւոր պատկերի հետ, բայց այդ եղբակացութեան հասել էինք Իզնատիոսի Բազնայրի աւետարանի սկզբնաղբերն ու լուսանցքի զարդերն ի նկատի ունենալով, որոնք իրենց ընդթով համապատասխան են մեր կարծիքին: Լուսանկարներ ստանալուց յետոյ էլ, սակայն, մենք չենք փոխել մեր կարծիքը: Նոքա աւելի նմանութիւն են բերում սիւրիական պատկերագրութեան, քան բիւզանդականին: Այսպէս են առ հասարակ մեր ԺԳ. դարի** յայտ-

Պատկեր 4.

թեան հետ:

Բ.

Առարկութիւն ունինք Պ. Քիւրտեանի այն կասկածի դէմ նաեւ, թէ Բոնաւորն ու Տղատիկինը աւելի ուշ ժամանակի ստացողներ են, քան աւետարանի ծագման ժամանակն է, եւ թէ Մարկոսի մանրանկարի տակ, այլ եւ կին խմբանկարը Բոնաւորի եւ Տղատիկինոջ պատկերը լինելու ապացոյցը կամ յիշատակութիւնը չունինք, ուրեմն, եւ կասկածելի կարող է լինել, թէ նրանցն է:

Բայց մի կարեւոր հանգամանք չպիտի վրիպէ մեր ուշադրութիւնից: Այս խմբանը-

*Անդ. եր. 34:

**Միոն. 1933 Յունիս-Հոկտ. Արտատրպուած առանձին գրքով. «Նիւթեր եւ Ուսումնասիրութիւններ» Ա. Պրակի մէջ:

*Մի քանի պատկերներ տպած ունինք. Անահիտի մէջ: